

Martina Hefter

JÓ REGGELT, HOGY VAGY?

Fordította
Nádori Lídia

TYPOTEX

**Az Európai Unió
társfinanszírozásával**

Az Európai Unió társfinanszírozásával. Az itt szereplő vélemények és állítások a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) hivatalos álláspontjával. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem vonható felelősségre miattuk.

A mű fordítását a Goethe Intézet támogatta.

Martina Hefter: *Hey guten Morgen, wie geht es dir?*

© 2024 Klett-Cotta - J. G. Cotta'sche Buchhandlung Nachfolger GmbH,
gegr. 1659, Stuttgart

Hungarian translation © Nádori Lídia, 2026

Hungarian edition © Typotex, Budapest, 2026

Engedély nélkül semmilyen formában nem másolható!

Ezt a könyvet ember írta és ember fordította.

A borító Gavin Hamilton *Juno és Jupiter* (1770) című festményének felhasználásával készült.

ISBN 978 963 493 371 7

ISSN 2064-2989

TRAILER

A kamera egy ember hátára zoomol, a háton nagy, tetovált felirat kalligrafikus, cirkalmas betűkkel: *Exploitation*, a háttérben varjak repülnek át a képen.

Snitt.

Zoom egy másik ember hátára: ugyanaz a szó, másik írás, szögletesebb, a vonalak nincsenek kitöltve, a háttérben napfelkelte egy folyó fölött.

Következő zoom:

„A kizsákmányolás tartja össze a világot”, olvasható a felirat egy lábon, combtól lefelé: izmos, de karcsú láb, több mint egy méter hosszú.

A mondat körül méhek. Akiktől a mézet kapja az ember, és akik keményen megdolgoznak ezért. Középen a királynő.

Juno lábát látjuk, a tetoválásról viszont kiderül, hogy hamisítvány: egy kéz jelenik meg a képen, a kézben szivacs, lemossa a feliratot.

Zoom Juno valódi tetoválásaira. Tíz van belőlük. Egy pillangó, pontosabban nappali pávaszem, három különböző őz, az *Euphoria* szó, körülötte négy kicsi lepke. Egy táncosnő fodrozódó ruhában; kinyitott esernyő: gothic stílusú, fekete csipke. Rózsák töviséből összeálló rácsmintával, ez utóbbi a jobb vállán.

Ezenkívül a jobb combján: *Dolce Vita*. Filigrán, kalligrafikus betűk, alattuk pöttyökből összeálló csillagalakzat.

Nice. Miért Dolce Vita?

A dolce vita az, ami után vágyakozol,
és amit meg is vetsz. Csak mások halála
és szenvedése árán jutsz hozzá.

Haha, true!

NULLA

Már egy ideje nem tudott aludni.

És ha időnként mégis elaludt, hülyeségeket álmodott, kiskutyákról, ahogy százával betódulnak a szobájába és dühösen kaffognak. Egy idő után ő is elállatiasodott, nem takarította a lakást. Az állat éjszaka éber volt, de nem különösebben aktív.

A tornaszőnyegén feküdt, a padlón, időnként megcsinált pár hasizomgyakorlatot, ennyi. Tulajdonképpen egész idő alatt a plafont bámulta. Volt ott egy stukkó, koncentrikus körök virágokkal. Anynyiszor lett átfestve, hogy a vastag festékréteg alatt már bolygóknek látszottak. Rótták a köreiket a ballisztikus pályájukon, éjjel és nappal. Kellemes volt így, csak nézni a bolygókat, és ezenkívül alig csinálni valamit.

Juno néha hallotta az elektromos betegség motorzúgását Jupiter szobájából; onnan tudta, hogy felébredt, hogy fölemelte a fejrészt. Nyilván meghallotta, amikor Juno vécére ment, vagy a konyhába egy pohár vízért. De Jupiter soha nem kérdezett, és mit is válaszolhatott volna Juno?

Nem tudok aludni, mert besokalltam. Valami ilyesmit. Ez először is nem volt igaz, másodszor nem magyarázat semmire.

Juno néha kezébe vette a mobilját, és megnyitotta az Instát. A feedre rá se nézett, többnyire unalmas volt. Inkább egyenesen

a direct message-ekhez. Csillámló, ugrabugra kíváncsiságot érzett. Jött-e megint üzenet Ismeretlen felhasználótól. Az *Engedélykérés* megint kék volt és vastag. Szinte minden éjjel kék és vastag.

Szia, szépségem / Szia, csinos vagy / Szia, gyönyörűm, hogy vagy?

Az üzenetküldők olyan neveket viseltek, mint Jimmy Taylor_354 vagy Marcus DeBuonaventura. Phil Gibson1973. Villiam_Smith, Dr. Antonio Alessandro. Napbarnított fickók egy vitorlás fedélzetén, ősz halántékú fehér férfiak baseballsapkában, háromnapos borostával.

Egyikük csizmás cowboy egy ranch előtt pózolva. Másikuk az amerikai hadsereg tisztje tengerész-egyenruhában. Van özvegy is, két gyerekkel, luxuskonyhában sütik a palacsintát.

Valójában náluk jóval fiatalabb férfiak ültek valahol a világ egy távoli pontján egy internetkávézóban, és giccses hazugságokat pötyögtek a számítógépbe vagy a mobiljukba. Juno látott erről egy dokumentumfilmet a YouTube-on, *love-scamming*nek hívják az ilyet. Állítólag jó üzlet. Idősebb, a profiljuk alapján egyedülálló nőknek írogatnak álprofilokról.

Megláttam a profilképedet, és lenyűgöztél.

Így kezdik a love-scammerek a kapcsolatépítést.

Jó reggelt, kedvesem!

Mit ettél ma? Vigyázz magadra! I love you.

Piros rózsás matricák. Kávészcészés matricák, a csésze oldalán *Love* felirat.

A dokumentumfilmben egy fiatal férfit mutattak, éppen egy lélektani manipulációról szóló könyvet olvasott.

Annyira hiányzol. Arról álmodozom, hogy veled élem le az életemet.

A love-scammerek egy ponton pénzt kérnek a nőktől.

Képzeld, éppen üzleti úton vagyok, és volt egy kisebb balesetem. Bevittek a rendőrszere, és nem férek hozzá a számlámhoz, ki tudnál segíteni?

Junót egyszerre sokkolta és lenyűgözte, hogy milyen sok nő elhiszi ezeket. A filmben szereplő nők őszintén meg is mondták, milyen összegeket utaltak végül távoli országokba a Western Unionon keresztül.

Szóval most ő is a radarjukra került, éppen ő, Juno Isabella Flock. Juno, Jupiter felesége, de erről a love-scammereket mit sem tudtak. Záporoztak rá az engedélykérések. És Junónak volt kedve válaszolni.

Az ébrenlét sötétén ragyogó eufóriájában, jócskán éjfél után, a szobájából, amelynek a mennyezetén bolygók rótták a köreiket.

Szia, szépségem.

Szia.

Hogy vagy, milyen az idő ott nálatok?

Remekül vagyok, köszönöm.

Nálunk 45 fok van, szabályosan megfő a fejem.

Te mivel foglalkozol?

Egy tervezőirodánál dolgozom, ARCO, de pénzügyi tanácsadó is vagyok. És te?

Én a solymaimat etetem, három van belőlük, egyenként 20 000 dollárt érnek. Leo, Bubbo és Lucas.

Wow, ez érdekesen hangzik!

Középkorú, ősz hajú, sortot viselő fehér férfi egy pálmafa alatt. Fehér, ősz hajú férfi egy cabriónak támaszkodva.

Napbarnított fehér férfi fehér, bozontos szőrű kiskutyát ölelgetve.
Kaliforniai tengerészgyalogos őszülő halántékkal és lopott identitással.

Gyertek szépen Junóhoz. Játsszani akar veletek.

Szia, köszönöm, jól vagyok.
Németországban lakom, a világ legnagyobb
állatkerti fókamedencéinek országában.

Hogy mit csinálok? Fekszem a kádban, és
likőrt iszom, mint mindenki errefelé.
Papírpénzből sodrom a cigit, kóstoltad már?

Férjnél? Nope, három szolgálával élek, két
férfi, egy nő, egymást szidalmazzuk, és
közben megiszunk egy rekesz sört.

Hát te?

A love-scammerek hosszú ideig bármit bevettek, amit csak írt. Ez
eleinte szórakoztatta: egy pasinak hazudozni az éjszakában.

A kezüket nyújtották felé: gyere.

Aljasul nevetett magában.

Néha elbizonytalanodtak.

Are you serious?

Smiley

Ahogy megzavarodtak és elbizonytalanodtak.

Ahogy berobbant valami az életükbe, törmelékek Juno Isabella
Flockból, a nőből, aki nem papírpénzből sodorta a cigijét, élt egy
szobában Jupiter szobája mellett, aki éjszakánként a betegágyában
feküdt. Ez az ágy pont úgy nézett ki, mint a kórházi ágyak, csak

a kerete végig be volt vonva faerezetmintás fóliával. Napközben Jupiter a kerekesszékeiben ült. A kerekesszék krómvörösre volt festve, Jupiter választotta annak idején. Azóta szerzett pár karcolást. Reggelente ki az ágyból, be a kerekesszékbe, öt percig is eltartott, ahogy Jupiter fektében az ágy széléig araszolt, lábbal előre, aztán fél fenékkal az ülésbe, aztán egész testtel, közben végig a karfára támaszkodva.

Csak egy pillanatra meg kell emelni a Földet, mondta egyszer Jupiter, nem olyan nehéz.

Talán megérdemelték ezek a férfiak, hogy így bedőljenek Junónak. Ahogy azok a nők is bedőltek az ócska dumájuknak.

Talán ezekért a nőkért akart bosszút állni? Nem annyira.

Nem tudott aludni éjszakánként, ennyi volt az egész.

Ezek a love-scammerek a fejlődő országokban az égvilágon semmit nem tudtak róla. Ha tudtak volna, talán eszükbe sem jut írni neki. Neki, aki éjszakánként éberem feküdt, és bámulta a menyegyzetet.

Szia, szépségem, amúgy mivel foglalkozol?

Juno gyorsan és hatékonyan válaszolt. Hogy hogy van éppen, mit csinál. Hogy kétszer vált, és most éppen egy belgyógyász mellett unatkozik.

Hogy harci kutyákat tenyészt.

Hogy imádja a kutyákat – állj, ez nem is volt hazugság.

Igen, egy idő után észrevette, hogy igazságdarabkák csúsztak be a hazugságok közé. A valóságnak megfelelő apróságok. A felfedezés kevésbé nyugtalanította, mint amennyire meglepte. Időnként ugyanis jó érzés volt igazat mondani.

Szia, szépségem!
Milyen ott az idő?

Az idő szürke és hideg, november,
nem a kedvenc hónapom.
Tegnap láttam egy filmet, *Melankólia*, ismered?
Egy kisbolygó becsapódik a Földre, szóval nincs
jó vége. Van egy testvérpár, Claire és Justine.
Justine azt mondja, jó, ha megsemmisül a Föld,
amitől Claire teljesen kiakad. Justine, basszus,
hogyan lehetsz ilyen hideg, mi itt mind meghalunk,
te meg azt mondd, hogy ez rendben van?
Vagy amikor Claire rájön, hogy nem bízhat Johnban.
John Claire férje, amatőr csillagász. John szerint a
Melankólia nevű kisbolygó el fog húzni a Föld mellett,
semmi pánik. John téved, a kisbolygó megfordul,
és jön vissza a Föld felé. Claire kétségbeesése és
Justine nyugalma pillanatokkal a becsapódás előtt,
Claire a kertben áll, és óvón magához öleli a fiait.

Melankólia, milyen szép név egy eltévedt
kisbolygónak, nem? Séta közben gyakran hallgatom
a soundtrackjét. Néha úgy gondolkodom, mint
Justine, hogy ütközzünk össze egy bolygóval
vagy egy üstökössel, és akkor annyi.

A love-scammer nem válaszolt.

Claire kap Johnától egy dróthurkot, hogy menjen
ki a kertbe, és tartsa azzal távol a Melankóliát.
Fényes nappal van, látjuk az égen a kisbolygót,
mint egy óriási holdat. Claire a hurkon keresztül
nézi, ahogy egyre zsugorodik, és azt hiszi, hogy

eltűnik az űrben. Boldog. Csakhogy másnap a
Melankólia már nagyobb, mint a hurok. Visszajött.

Ahogy a madarak lepotyognak az égből.
Ömlik a víz, levegőt se kapni, reszket a fű.
Engem különösen azért szomorít el az űrből érkező
fenyegetés, mert annyira mások a dimenziók.

A love-scammer nem olvasta az üzenetet.

Helló, majd azért jelentkezz, jó?
Nekem jólesik, hogy megírhatom
neked ezeket a dolgokat.

A love-scammer nem olvasta az üzenetet.

Jó reggelt, hogy vagy?

A love-scammer soha többé nem válaszolt.

Juno ment tovább, következő fickó.

Szeretem azokat a szerelmes filmeket, amik nem
végződnek happy enddel, például a *Nyílt tengerent*,
láttad? Egy szerelmespár sodródik a tengerben.
Befizettek egy bűvárkodással egybekötött nyaralásra,
hajóval viszik ki őket a nyílt tengerre, aztán a
végén a legénység elszámolja magát, őket elfelejtik
begyűjteni, és visszamennek a szárazföldre.
Szóval a pár sodródik a Csendes-óceánon, és
a fiút megtámadja egy cápa. A lánynak erősnek
kell lennie, vigasztalnia kell a fiút, de ő a karjai

között hal meg. A lány még egy nagy levegőt vesz,
aztán lebukik a víz alá, és nem jön föl többé.
Én erre a filmre mindig úgy tekintettem, mint
brutálisan következetes szerelmi történetre.
Ahogy ott vannak egymásnak, kapaszkodnak
egymásba, tartják egymást. A fiú tartja a lányt,
hogy alhasson, és éppen akkor jön a cápa.
Tetszik a következetessége, és hogy a film
nem simítja el a valóságot.
Csak ettől válik szerelmes filmmé.

Írás közben elveszítette az érdeklődését a scammer iránt, aki pedig
eleinte megpróbált reagálni.

Igen, kedvesem, a valódi szerelem csodálatos dolog!
Piros szív

Én meg azt szeretem, amikor a valódi szerelem
valódisága éppen a halálban mutatkozik meg.

Kérlek, drágám, ne mondj ilyen dolgokat!

De, pontosan ilyen dolgokat akarok mondani.
A halál az, ami végül egyesít minket.
Örülök egyébként, hogy ezt közölhetem veled.

Bitch.

Az összes chat így végződik.

A scammerek egy idő után nem válaszoltak, ez itt ráadásul még
agresszív is lett. Juno nem haragudott rá. Hiszen ő is pont ennyire
agresszív volt, csak halkán, ha őszinte volt magához.

Néha úgy érezte, ez a legőszintébb hangja.

Nem kizárt, hogy a valódi Juno éppen a chatekben mutatkozott meg.